

log, nu skulle vi alle sammen mødes med åbent sind for at gå i gang med nogle drøftelser. Derfor indkalder statsministeren alle partierne til møde på onsdag, og vi var også i går glade for, at statsministeren havde imødekommet vores opfordring om at indbyde os til et sådant møde.

Men så får vi altså den spand koldt vand – undskyld, vil jeg sige til fru Pernille Blach Hansen – i hovedet fra den socialdemokratiske ordfører, som kommer og fremsætter et forslag på regeringens vegne, der i realiteten betyder, at debatten slutter, før den overhovedet starter, i hvert fald debatten for så vidt angår folketingsflertallet her i salen, selvfølgelig ikke debatten i befolkningen, for den kan regeringen jo ikke kontrollere, heller ikke debatten blandt os andre.

Men i hvert fald må vi jo stille spørgsmålet – og det vil jeg gerne også stille til statsministeren her: Hvad er det egentlig, man har forestillet sig, der er på dagsordenen, som vi skal diskutere, når vi møder frem på onsdag til mødet hos statsministeren?

Vi vil selvfølgelig fra Enhedslistens side medbringe vores holdning til, hvordan et Niceforhandlingsgrundlag skal ændres: Hvordan må der nødvendigvis i respekt for folkeafstemningsresultatet den 28. september ske de nødvendige ændringer i forhandlingsgrundlaget? Hvordan kan vi sikre, at de løfter, som statsministeren og udenrigsministeren gav inden folkeafstemningen, også bliver fulgt til punkt og prikke, når de to ministre skal deltage i topmødet i Nice til december? Og hvordan kan vi sikre en gennemgang af alle de desværre mange, mange forslag om mere union i Nicetraktaten, der ligger på regeringskonferencens bord? Hvordan kan vi sikre, at alle partierne i Folketinget og i Folketingets Europaudvalg grundigt kommer til at gennemgå alle disse forslag, så der også bliver taget konkret stilling til dem, og regeringen ikke skal have det dér elastikmandat, men sådan at der bliver et præcist mandat, der tager stilling til hvert enkelt forslag politisk, grundigt og sagligt?

Jeg vil gerne høre statsministeren måske løfte sløret for, hvad det egentlig er for et møde, vi skal til på onsdag. Og jeg håber da så, at den her debat måske alligevel kan afsluttes en lille smule positivt, hvis statsministeren vil være i stand til at forklare den sag om løfterne, og hvis den socialdemokratiske ordfører og statsministeren vil være i stand til at forklare os, hvorfor de mener, det er fornuftigt, at vi holder et møde på

onsdag, når de alligevel sammen med Venstre og De Konservative på forhånd har aftalt det hele blandt jartierne og åbenbart ikke ønsker at vente og høre på, hvad de partier, der har anbefalet et nej, har at sige.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har statsministeren jo tidligere været i fitnesscenter, ved jeg. Det så vi på et tidspunkt. Og vi ved også derfra, at han i hvert fald øver sig på at være løftebryder, og det har hr. Keld Albrechtsen været inde på i rigt mål i sin ordførertale.

Derfor vil jeg egentlig stille spørgsmålet til hr. Keld Albrechtsen. Han behøver jo ikke nødvendigvis at svare på det, men sagen er jo, at ni tiendedele af Enhedslistens ordførertale i dag gik på at forklare, hvorfor man ikke kunne stole på den nuværende statsminister, og det var ikke bare på euroområdet med den folkeafstemning, vi netop har været igennem.

Jeg har forstået det sådan, at Enhedslisten har rejst rundt med sådan en Pinocchio for at gøre det klart, at den nuværende statsminister er hamrende utroværdig, at han er løbet fra det ene løfte efter det andet, og at den største trussel for et område sådan set er, hvis statsministeren går ud og garanterer for det, for så ved man, at der er noget i gære.

Derfor bliver jeg nødt til at stille det spørgsmål til Enhedslistens repræsentant, hr. Keld Albrechtsen, som jeg ikke behøver at få noget svar på, for jeg forstår godt, at man måske ikke føler, at man har så mange muligheder.

Man skal støtte en socialdemokratisk ledet regering, det forstår jeg selvfølgelig godt. Men kan man i længden blive ved med at støtte en person som statsminister, som man i den grad alle steder må trække tæppet væk under, fordi man anerkender, at han er dybt utroværdig og løber fra alle sine løfter?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl kan jeg blot sige, at vi før folkeafstemningen den 28. september sagde, at det, vi stemte om, ikke var regeringens fremtid. Det var om euroen og udviklingen i Unionen.

Derfor ville det også være stærkt forkert, hvis vi så bagefter på baggrund af et nej drog den konklusion, at det skulle være afgørende for, hvilken regering der efterfølgende skulle sidde